

2017/2254(INI)

26.4.2018

LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalta

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelmasta
mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi
(2017/2254(INI))

Valmistelija: Matt Carthy

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että ”yhteinen terveys” -lähestymistavan tavoitteena on säilyttää ihmisten ja eläinten infektioiden hoitojen tehokkuus, vähentää mikrobilääkeresistenssin syntymistä ja leviämistä ja lisätä uusien tehokkaiden mikrobilääkkeiden kehittämistä ja saatavuutta EU:ssa ja sen ulkopuolella;
- B. ottaa huomioon, että mikrobilääkeresistenssi on rajat ylittävä uhka terveydelle mutta mikrobilääkeresistenssiin liittyvä tilanne vaihtelee merkittävästi eri jäsenvaltioiden välillä; ottaa huomioon, että näin ollen Euroopan komission on tunnistettava alueet, jotka tuovat suurta eurooppalaista lisäarvoa, ja toimittava niillä kunnioittaen jäsenvaltioiden toimivaltaa, joka niillä on omien terveystieteikkojensa määrittämisessä;
- C. ottaa huomioon, että ympäristö voi edistää mikrobilääkeresistenssin kehittymistä ja leviämistä eläimissä etenkin ihmisten, eläinten ja teollisuuden tuottamien jätevirtojen seurauksena;
 1. korostaa, että mikrobilääkeresistenssi on vakava maailmanlaajuinen terveysongelma, joka edellyttää EU:ssa ja kansainvälisellä tasolla yhteistyötä tekevilta jäsenvaltioilta sitoutumista ja innokkuutta sekä ennakoivia ja koordinoituja toimia; painottaa, että on tärkeää omaksua kokonaisvaltainen lähestymistapa mikrobilääkeresistenssin käsittelemiseksi yhteinen terveys -lähestymistavan avulla ja varmistaa, että toimitaan maailmanlaajuisella tasolla samanaikaisesti ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suhteen; korostaa näin ollen sen tärkeyttä, että käytettävissä on yhdenmukaisia tietoja mikrobilääkkeiden käytöstä karjanhoidossa; vahvistaa, että tarvitaan laajaa tosiasioihin ja tieteelliseen tietoon perustuvaa keskustelua aiheesta;
 2. muistuttaa äskettäin julkaistuista WHO:n ohjeista¹, jotka koskevat lääketieteessä tärkeiden mikrobilääkkeiden käyttöä elintarviketuotantoeläimillä ja joissa suositellaan, että maataloustuottajat ja elintarviketeollisuus lopettavat antibioottien rutiinomaisen käytön terveillä eläimillä kasvun edistämiseksi ja tautien ehkäisemiseksi, jotta vältetään mikrobilääkeresistenssin leviämistä, sekä ehdotetaan, että viimeisenä hoitokeinona käytettävien antibioottien käyttö eläimillä kielletään kokonaan;
 3. korostaa, että joissakin kehitysmaissa tiettyjen vahvimpien antibioottien rutiinikäyttö on nykyisin yleinen käytäntö maatalousalalla;
 4. katsoo, että tietomme mikrobilääkeresistenssin leviämisestä tuotantoeläimistä ihmisiin ovat jo melko vankat, eikä tätä tunnusteta asianmukaisesti toimintasuunnitelmassa; toteaa, että toimintasuunnitelmassa kehoitetaan vain tutkimaan asiaa lisää ja täyttämään sitä koskevia tietoaukkoja, mikä saattaa mahdollisesti lykätä -tarvittavien toimien toteuttamista;

¹ WHO guidelines on use of medically important antimicrobials in food-producing animals (WHO:n ohjeet lääketieteessä tärkeiden mikrobilääkkeiden käytöstä elintarviketuotantoeläimillä), ISBN 978-92-4-155013-0.

5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita omaksumaan kunnianhimoisen ja ennakoivan lähestymistavan ja varmistamaan, että niiden toimintasuunnitelmissa esitetyt tavoitteet saavutetaan kaikilta osin ja tehokkaasti ja että tuloksia seurataan tarkasti; kehottaa lisäksi toimintasuunnitelmia laadittaessa asettamaan mitattavissa olevia (selkeästi määriteltyjä määrällisiä tai laadullisia) tavoitteita sekä määrittelemään viitearvoja ja tehokkaita toimenpiteitä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi; pyytää komissiota tukemaan jäsenvaltioita mikrobilääkeresistenssin torjuntaa koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien kehittämisessä, arvioimisessa ja täytäntöönpanossa, erityisesti seuranta- ja valvontajärjestelmien osalta ja myös tarjoamalla riittävää tukea ja kannustimia;
6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään eron tuotanto- ja lemmikkieläinten välillä etenkin suunniteltaessa mikrobilääkkeiden käytön seuranta ja arviointia koskevia järjestelyjä sekä niiden käyttöä koskevia toimenpiteitä;
7. korostaa, että maataloudessa on kehitetty yhteistyössä eläinlääkäreiden kanssa kattava antibioottien käytön seurantajärjestelmä, jossa dokumentoidaan perusteellisesti ja parannetaan antibioottien käyttöä; pitää valittavana, että ihmislääketieteessä ei vielä ole käytössä vastaavaa järjestelmää;
8. kehottaa ehdottamaan uusia sääntelyratkaisuja (perussäädöksiä, sekundaarilainsäädäntöä tai unionin ohjeita), joilla autetaan maataloustuottajia vähentämään antibioottien käyttöä kotieläintaloudessa ja pyrkimään siten mikrobilääkkeiden maltilliseen ja vastuulliseen käyttöön; korostaa, että tällaisissa lainsäädännöllisissä ratkaisuissa, kuten ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lääkerehun valmistuksesta, markkinoille saattamisesta ja käytöstä sekä neuvoston direktiivin 90/167/ETY kumoamisesta (COM(2014)0556) liittyvässä parhaillaan tehtävässä työssä ja ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eläinlääkkeistä (COM(2014)0558) liittyvässä parhaillaan tehtävässä työssä, jotka liittyvät toisiinsa, on käsiteltävä mikrobilääkkeiden profylaktista käyttöä ja varmistettava, että mikrobilääkkeiden metafylaktinen käyttö sallitaan vain erittäin poikkeuksellisissa tapauksissa; korostaa, että maataloustuottajiin kohdistuva hallinnollinen rasitus on pidettävä mahdollisimman vähäisenä;
9. vaatii, että antibioottien käytön vähentämisen on oltava tavoitteena paitsi kotieläintaloudessa myös yleisesti koko eläin- ja ihmislääketieteessä; korostaa, että kun otetaan huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) ja muiden asiaankuuluvien unionin virastojen tieteelliset lausunnot, olisi kaikkien jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmien yhtenä tavoitteena oltava WHO:n määrittämien kriittisen tärkeiden mikrobilääkkeiden varaaminen yksinomaan ihmisten käyttöön; katsoo näin ollen, että EU:n olisi kieltävä ihmislääketieteen kannalta kriittisen tärkeiden antibioottien käyttö eläinlääkinnässä; suhtautuu myönteisesti useiden jäsenvaltioiden aloitteeseen kieltää tavallisesti ihmisten hoitamiseen viimeisenä hoitokeinona käytettävien antibioottien käyttö kotieläimillä;
10. muistuttaa, että ruoka on yksi mahdollisista reiteistä, joiden kautta resistentit bakteerit siirtyvät eläimistä ihmisiin, ja että lääkkeille vastustuskykyiset bakteerit voivat kiertää ihmis- ja eläinpopulaatioissa veden ja ympäristön kautta; panee merkille riskit resistenttien organismien aiheuttaman infektion saamisesta mikrobilääkkeillä käsitellyn

saastuneen viljan tai lannan sekä maataloilta pohjaveteen päätyneiden valumavesien välityksellä; toteaa tässä yhteydessä, että kauppa, matkailu sekä ihmisten ja eläinten muuttoliikkeet edistävät tällaisten bakteerien leviämistä;

11. katsoo, että mikrobilääkkeiden vastuullisen käytön helpottamiseksi tarvitaan välttämättä nopeaa, luotettavaa ja tehokasta eläinlääketieteellistä diagnostiikkaa sekä taudin syyn määrittämiseksi että antibioottilääkityksen testaamiseksi; katsoo, että tämä edistäisi oikeaa diagnosointia, mahdollistaisi mikrobilääkkeiden kohdennetun käytön, tukisi kriittisen tärkeiden mikrobilääkkeiden mahdollisimman vähäistä käyttöä ja siten estäisi antibioottiresistenssin kehittymistä;
12. tukee vähimmäisvaatimuksena neuvoston vastausta Codex Alimentarius -kokoelmaan sisältyviin käytännösääntöihin mikrobiresistenssin minimoimisesta ja hillitsemisestä ("Codex Alimentarius Code of Practice to Minimize and Contain Antimicrobial Resistance") ja sen periaatteisiin 18 ja 19, jotka koskevat mikrobilääkkeiden vastuullista ja maltillista käyttöä;
13. muistuttaa, että huonolaatuiset ihmis- ja eläinlääkkeet, joissa aktiivisten aineiden pitoisuudet ovat vähäisiä, ja/tai niiden pitkäaikainen käyttö, edistävät vastustuskykyisten mikrobien ilmaantumista; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan ja laatimaan lakeja, joilla varmistetaan, että lääkkeiden laatu taataan, että ne ovat turvallisia ja tehokkaita ja että niiden käytössä noudatetaan tiukkoja periaatteita;
14. kehottaa jatkamaan uusien mikrobilääkkeiden tai uusien vaihtoehtojen tutkimusta ja kehittämistä luonnollisen puolustuskyvyn vahvistamiseksi varhaisessa vaiheessa ja karjanhoidon kriittisissä vaiheissa; korostaa, että on tärkeää tehdä maailmanlaajuisia koordinoitua ja yhteistyötä kaikkien sidosryhmien kanssa, jotta edistetään uusien antibioottien ja vastaavien vaihtoehtojen tutkimusta; kehottaa lisäksi tutkimaan muita, myös kustannustehokkaita, vaihtoehtoja, jotka perustuvat kestävämmän ja eläinystävällisemmän maatalouden kehittämiseen; toteaa, että merkittäviä määriä antibiootteja käytetään, kun eläimiä pidetään ahtaissa ja kehnoissa olosuhteissa; huomauttaa, että tutkimusten mukaan vähemmän intensiivisissä maatalousmalleissa eläimet kokevat vähemmän stressiä, minkä vuoksi niiden immuunijärjestelmät ovat pienemmässä vaarassa;
15. toteaa, että mikrobilääkkeiden leviäminen ja siitä johtuva mikrobilääkeresistenssi ympäristössä on myös kasvava ongelma, joka edellyttää lisätutkimusta; korostaa erityisesti, että tarvitaan pikaisesti perinpohjaista tutkimusta siitä, miten viljakasveissa ja eläinten rehussa olevat mikrobilääkkeet vaikuttavat maaperän ja vesiekosysteemien mikrobisyhteisöihin, sekä lietteen ja jäteveden poistosta;
16. katsoo, että uusia mikrobilääkkeitä koskevan tutkimuksen edistämiseen tarvitaan kannustimia, kuten uusia lääkkeitä koskevien teknisten asiakirjojen suoja-ajan pidentäminen, innovatiivisten aktiivisten aineiden kaupallinen suojeleminen sekä sellaisiin tietoihin tehtyjen merkittävien investointien suojeleminen, jotka on tuotettu olemassa olevien mikrobilääkkeiden parantamista tai niiden markkinoilla säilyttämistä varten;
17. korostaa näin ollen, etteivät nykyiset innovointipuitteet kannusta tehokkaasti mikrobilääkeresistenssiä koskevan tutkimus- ja kehitystyön tekemiseen, ja kehottaa mukauttamaan ja yhdenmukaistamaan teollis- ja tekijänoikeuksia koskevaa järjestelmää

EU:n tasolla, jotta suojauksen kesto voidaan sovittaa paremmin yhteen kyseiselle innovatiiviselle lääkkeelle haetun suojakauden kanssa;

18. korostaa maatalojen neuvontapalvelujen merkitystä kestävien tilanhoitokäytäntöjen edistämisessä;
19. korostaa, että uusien ja jo olemassa olevien eläinlääkintään tarkoitettujen mikrobilääkkeiden hyväksymisprosessissa on toteutettava tehokkaita ympäristöriskien arviointeja, joissa otetaan erityisesti huomioon mikrobilääkkeiden päätepiestet laajemmassa ympäristössä;
20. korostaa ennaltaehkäisevien ratkaisujen, kuten rokotteiden, merkitystä mikrobilääkeresistenssin torjumisessa; toteaa, että ”Eurooppalainen yhteinen terveys” -toimintasuunnitelmassa mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi todetaan, että rokotuksilla aikaansaatu immunisaatio on osoittautunut kustannustehokkaaksi terveyttä edistäväksi toimeksi mikrobilääkeresistenssin torjunnassa; suosittelee sisällyttämään elinikäisten rokotteiden tavoitteet osaksi mikrobilääkeresistenssiä koskevia kansallisia toimintasuunnitelmia eläinlääkinnän alalla;
21. toteaa, että koska tiettyjen antibioottien teho on heikentynyt, voidaan nopeilla diagnostisilla testeillä auttaa terveydenhuollon ammattilaisia tarjoamaan kohdennettuja ja tehokkaita hoitovaihtoehtoja toteutuskelpoisena vaihtoehtona antibioottien käytölle ihmisillä;
22. katsoo, että vaatimus varmistaa antibioottien käytön mainitseminen merkinnöissä lisääisi kuluttajien tietämystä ja auttaisi heitä tekemään paremmin tietoon pohjautuvia valintoja; toteaa, että ”antibioottivapaa”-merkinnän käyttö tuotteissa voisi myös kannustaa tuottajia olemaan käyttämättä antibioottihoitoa, vaikka eläin sitä tarvitsisi, koska he pelkäisivät lihan myymättä jäämisestä aiheutuvia taloudellisia kustannuksia;
23. korostaa, että tautien ehkäisyn on oltava ensimmäinen askel lainsäädännölle ja muille ehdotuksille, jolla torjutaan mikrobilääkeresistenssiä maataloudessa, jotta voidaan varmistaa eläinten hyvinvoinnin korkea taso ja vähentää tarvetta antibioottien käyttöön; korostaa, että kotieläintalouden olisi edelleen keskityttävä tautien ehkäisemiseen ja eläinten hyvinvoinnin turvaamiseen hyvän hygienian, eläinsuojien, karjanhoidon ja tiukkojen bioturvallisuustoimenpiteiden avulla; vaatii, että antibiootteja ei koskaan saisi käyttää kompensoimaan heikkoa hygieniää tai kehnoa kotieläinhoitoa; korostaa, että on tärkeää vaihtaa parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden välillä ja että komissio koordinoi tätä;
24. palauttaa mieliin ennaltaehkäisevät toimenpiteet, jotka on toteutettava ennen turvautumista koko elintarviketuotantoeläinryhmälle annettavaan mikrobilääkehoitoon (metafylaksia):
 - käytössä on hyvä ja terve, luonnollisella tavalla kasvava ja geneettiseltä monimuotoisuudeltaan asianmukainen jalostuseläinkanta,
 - lajin käyttäytymistarpeiden, mukaan luettuina sosiaalinen vuorovaikutus ja hierarkiat, mukaiset elinolot,

- eläintiheys ei lisää tautien leviämisen riskiä,
 - sairaat eläimet eristetään muusta ryhmästä,
 - (kananpoikien ja pienempien eläinten) isot ryhmät jaetaan pienempiin ja fyysisesti toisistaan eristettyihin ryhmiin,
 - pannaan täytäntöön eläinten hyvinvointia koskevat täydentävät ehdot sellaisina kuin ne vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013¹ liitteessä II olevissa lakisääteisissä hoitovaatimuksissa 11, 12 ja 13;
25. katsoo, että riittävää rahoitusta maataloilla tehtäviin investointeihin, kuten investoinnit laadukkaisiin eläinsuojoihin, tuuletukseen, puhdistamiseen, desinfiointiin, rokotuksiin ja bioturvallisuuteen, on edistettävä eikä niitä saisi heikentää tulevassa YMP:ssä; korostaa, että tehokkaalla puhtaanapidolla, hygienialla ja infektioiden torjuntatoimenpiteillä autetaan vähentämään infektioiden esiintymistä; toteaa tässä yhteydessä, että on tärkeää, että maatalousyhteisön jäsenet ovat tietoisia eläinten hyvinvointiin, eläinten terveyteen ja elintarviketurvallisuuden liittyvistä kysymyksistä; toteaa, että on tärkeää edistää ja soveltaa hyviä käytäntöjä elintarvikkeiden tuotannon ja jalostuksen kaikissa vaiheissa;
26. panee merkille, että myös tietyillä kasvinsuojeluaineilla saattaa olla mikrobeja tuhoavia ominaisuuksia, mikä vaikuttaisi mikrobilääkeresistenssin leviämiseen; kehottaa tutkimaan enemmän kaupallisille torjunta-ainevalmisteille altistumisen ja kehittyneen mikrobilääkeresistenssin välistä mahdollista yhteyttä;
27. korostaa, että tutkimusten² mukaan altistuminen rikkakasvien torjunta-aineille ja niistä tehdyille kaupallisille valmisteille sellaisina pitoisuuksina, joita voidaan verrata viljelypelloilla tyypillisesti käytettäviin määriin, voi kehittää haitallisissa bakteereissa antibioottitoleranssia;
28. toteaa, että rikkakasvien torjunta-aineiden toksisuutta testataan säännöllisesti mutta ei niiden subletaaleja vaikutuksia mikrobeihin, ja korostaa edellä mainituista syistä, että näiden testien säännöllistä tekemistä olisi harkittava;
29. ehdottaa, että aina hyväksyttäessä rikkakasvien torjunta-aineita sietäviä muuntogeenisiä viljelykasveja (joita on oletettavasti käsitelty torjunta-aineella, jota ne kestävät) otetaan täysimääräisesti huomioon ennalta varautumisen periaate torjunta-aineiden käytön ja mikrobilääkeresistenssin välisestä yhteydestä kertovien merkkien osalta ja että jokaisen luvan kohdalla on esitettävä vakuuttavaa tieteellistä näyttöä siitä, että kyseinen riski

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549), jossa sovelletaan tuotantoeläinten suojelusta 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/58/EY (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23) säädetyjä sääntöjä; neuvoston direktiivi 91/630/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33); neuvoston direktiivi 91/629/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28).

² Kurenbach, B. at al., *mBio*, Vol. 6, No 2, 2015: Sublethal Exposure to Commercial Formulations of the Herbicides Dicamba, 2,4-Dichlorophenoxyacetic Acid, and Glyphosate Cause Changes in Antibiotic Susceptibility in *Escherichia coli* and *Salmonella enterica* serovar Typhimurium.

voidaan sulkea pois;

30. kehottaa komissiota asettamaan rajoituksia elävien eläinten kuljetukselle alueilta, joilla on havaittu mikrobilääkeresistenttejä bakteerikantoja nykyisessä seurantajärjestelmässä;
31. painottaa, että mikrobilääkeresistenssi on monitekijäinen ongelma, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään yhteistyötä eläinlääkäreiden, maatalousalan sidosryhmien ja muiden terveysalan ammattilaisten välillä mikrobilääkeresistenssin torjumisessa; korostaa keskeistä merkitystä, joka viimeisimpään tieteelliseen kehitykseen perustuvalla koulutuksella, koulutusohjelmilla ja tiedotuskampanjoilla on maataloustuottajien, eläinlääkärien, alan ammattilaisten, lemmikkieläinten pitäjien ja kaikkien kotieläintaloudessa toimivien osapuolten varoittamisessa mikrobilääkeresistenssin aiheuttamista vaaroista; kehottaa tarjoamaan rahoitusta tietoisuuden lisäämiseksi mikrobilääkeresistenssistä ja mikrobilääkkeiden maltillisesta käytöstä eläinten lääkinnässä maataloustuottajien ja muiden kotieläintalouteen osallistuvien sidosryhmien keskuudessa, jotta he kykenevät käyttämään mikrobilääkkeitä vain tarvittaessa eikä järjestelmällisesti ennaltaehkäisyyn; korostaa eläinlääkärien merkittävää asiantuntemusta, joka tukee mikrobilääkeresistenssiä koskevan tiedon levittämistä;
32. panee merkille, että myös EU:n virastot ovat vahvistaneet¹, että elintarviketuotantoeläimissä (esimerkiksi broilerikananpojissa) havaitun antibioottiresistenssin ja näiden eläinten lihan käsittelystä, valmistuksesta ja kulutuksesta johtuvien ihmisten bakteeri-infektioiden suuren osuuden välillä on yhteys;
33. korostaa, että tutkimusten mukaan toimenpiteet, joilla rajoitetaan antibioottien käyttöä elintarviketuotantoeläimillä, ovat yhteydessä antibioottiresistenttien bakteerin vähenemiseen näissä eläimissä²;
34. painottaa, että joidenkin eläinlääkkeiden valmistajien liiketoimintakulttuuria olisi muutettava ja olisi otettava kaikki sidosryhmät, myös eläinlääkkeiden valmistajat, täysimääräisesti osalliseksi siihen, että tarjotaan kannustusta ja edistetään vastuullista antibioottien käyttöä tai mikrobilääkkeiden vaihtoehtojen (kuten probiootit tai rokotteet) käyttöä kotieläintaloudessa; korostaa myös, että eläinlääkäreiden ei pitäisi saada kannustimia tietyn lääkkeen määräämiseen, esittelemiseen ja toimittamiseen; korostaa, että onnistumisen kannalta on keskeistä, että antibiootteja saa vain lääkärin määräyksellä, että eri alojen ammattilaiset ovat vastuuvelvollisia ja että eläinlääkärit ja kotieläintuottajat tekevät yhteistyötä;
35. kehottaa erityisesti komissiota laatimaan sääntöjä, jotka koskevat eläinlääkinnässä käytettävien mikrobilääkkeiden myynnin ja kaikkien kotieläinten osalta niiden käytön yhdenmukaista valvontaa, ja velvoittamaan jäsenvaltiot ilmoittamaan Euroopan lääkevirastolle (EMA) asiaankuuluvia ja vertailukelpoisia tietoja eläinlääkinnässä käytettävien mikrobilääkkeiden myynnistä ja käytöstä, jotta tietoja voidaan vertailla maiden välillä ja tunnistaa parhaita käytäntöjä kansallisella tasolla; katsoo, että

¹ Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskus ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen:
<https://ecdc.europa.eu/sites/portal/files/media/en/publications/Publications/antimicrobial-resistance-zoonotic-bacteria-humans-animals-food-EU-summary-report-2014.pdf>

² [http://www.thelancet.com/pdf/journals/lanplh/PIIS2542-5196\(17\)30141-9pdf](http://www.thelancet.com/pdf/journals/lanplh/PIIS2542-5196(17)30141-9pdf)

tehokkuuden tarkastuksia olisi toteuttava säännöllisesti; korostaa, että on harkittava mikrobilääkkeiden laittomaan myyntiin puuttumista ja levitettävä tietoa tämän ongelman vaikutuksista kansanterveyteen;

36. korostaa, että tarvitaan synergiaa ”yhteinen terveys” -lähestymistavan ja erityisesti vesipolitiikan puitteiden mukaisesta tarkkailtavien aineiden luettelon seurannasta saatujen olemassa olevien ympäristöseurantatietojen välillä, jotta voidaan parantaa tietämystä mikrobilääkkeiden esiintyvyydestä ja leviämisestä ympäristössä;
37. korostaa, että antibioottien käyttö kasvun edistämiseen elintarviketuotantoeläimissä on ollut kiellettyä EU:ssa vuodesta 2006; kehottaa komissiota valvomaan, että tätä kieltoa noudatetaan ehtona kaikelle vapaakauppasopimukseen perustuvalla elintarviketuonnille kolmansista maista, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset; kehottaa laajentamaan tämän kiellon soveltamista ja saattamaan sen osaksi kansainvälisen oikeuden sääntöjä (kuten Codex Alimentarius -elintarvikestandardeja sekä WHO:n, Maailman eläintautijärjestön (OIE) ja Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) jne. säännöt), jotka saattavat koskea antibioottien käyttöä eläimillä; pyytää myös komissiota kehittämään kumppaneitaan linjaamaan mikrobilääkeresistenssiä koskevat tavoitteensa ja soveltamaan alueillaan EU:ssa käytettäviä parhaita käytäntöjä, mukaan luettuna vastavuoroisuuslausekkeiden käyttö kauppasopimuksissa;
38. vaatii terveysviranomaisia toteuttamaan perusteellisia valvontatoimia, jotta vältetään antibioottien laittomalta käytöltä EU:ssa;
39. toteaa, että brexitin jälkeen Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtävissä tulevaisuudessa kauppasopimuksissa on käsiteltävä tätä kysymystä ja asetettava sopimusten ehdoksi, että Yhdistynyt kuningaskunta noudattaa EU:n mikrobilääkeresistenssin torjuntaa koskevien toimien kehitystä, jotta voidaan suojella kuluttajia ja työntekijöitä sekä EU:ssa että Yhdistyneessä kuningaskunnassa;
40. panee merkille, että elintarviketuotantoeläimille annetaan Yhdysvalloissa viisinkertainen määrä antibiootteja Yhdistyneessä kuningaskunnassa kasvatettaviin eläimiin verrattuna, ja korostaa sen vuoksi EU:hun tuotavan lihan valvonnan merkitystä;
41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tuomaan mikrobilääkeresistenssiin liittyviä kysymyksiä esiin korkeimmalla poliittisella tasolla, myös kaikilla asiaankuuluvilla YK:n ja muilla kansainvälisillä foorumeilla, ja pyrkimään kunnianhimoisiin tuloksiin; korostaa, että kansainvälinen yhteistyö, johon sisältyy tietojen, osaamisen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa mikrobilääkeresistenssin ehkäisemiseksi, on erittäin tärkeää yhteinen terveys -lähestymistavassa ihmisten ja eläinten terveyden kannalta kaikkialla maailmassa, ja että määrätietoisella toiminnalla ja kattavalla lainsäädännöllä on taattava ihmisten ja eläinten terveyden ja ympäristön välinen tasapaino; on tyytyväinen mikrobilääkeresistenssiä käsittelevän EU:n yhteinen terveys-verkoston perustamiseen, sillä verkoston avulla pyritään helpottamaan rajat ylittävää hyvien käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden ihmis- ja eläinlääkintäalojen välillä, mikä mahdollistaa innovatiivisten ideoiden jakamisen ja kansallisten toimenpiteiden tehostamisen mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi;
42. viittaa mikrobilääkeresistenssin torjuntaa koskevaan maailmanlaajuiseen

toimintasuunnitelmaan, jota Maailman terveystieteiden neuvosto kannatti toukokuussa 2015 järjestetyssä 68:nnessa maailman terveystieteiden kokouksessa, jossa käsiteltiin mikrobilääkeresistenssiä, myös antibioottiresistenssiä (WHA68/2015/REC/1, liite 3);

43. pyytää toteuttamaan antibioottien valmistajiin kohdistuvia kattavia tarkastuksia, jotta varoajat mukautetaan todelliseen tilanteeseen sen varmistamiseksi, että elintarvikkeissa ei esiinny antibiootteja;
44. panee merkille, että antibioottiresistenttejä geenejä löydetään ympäristöstä (maaperästä, vedestä ja sedimenteistä) kaikkialla maailmassa; korostaa, että jätevedenpuhdistamot, joihin kotitalouksista, sairaaloista ja teollisuudesta peräisin olevat antibiootit kulkeutuvat jäteveden mukana, ovat ympäristöstä löytyvien antibioottiresistenttien geenien suurin lähde; kehottaa seuraamaan järjestelmällisesti antibioottien ja antibiooteille resistenttien geenien esiintymistä jätevedenpuhdistamoissa ja investoimaan enemmän niiden suodatusjärjestelmiin;
45. toteaa, että karjankasvatukseen, jossa eläintiheys on korkea, saattaa liittyä epätarkoituksenmukaista ja rutiininomaista antibioottien lisäämistä maataloilla karjan ja siipikarjan rehuun nopeamman kasvun saavuttamiseksi sekä antibioottien yleistä käyttöä profylaktisessa tarkoituksessa, jotta ehkäistään sairauksien leviämistä tukalien, ahtaiden ja stressaavien eläintenpito-olosuhteiden viedessä eläinten vastustuskyvyn ja kompensoidaan epähygieenisiä hoito-olosuhteita;
46. korostaa, että Euroopan lääkeviraston (EMA) ja EFSA:n antaman yhteisen tieteellisen lausunnon mukaan, joka koskee toimenpiteitä mikrobilääkkeiden käyttötärpeen vähentämiseksi unionissa harjoitettavassa kotieläintaloudessa ja niiden vaikutuksia elintarviketurvallisuuteen (RONAFA)¹, turvalliset ja ravitsemuksellisesti tasapainoiset rehut ovat tehokas ennalta ehkäisevä keino, jolla eläimiä autetaan taistelemaan patogeenejä vastaan parantamalla eläinten yleistä terveydentilaa ja hyvinvointia erityisten ruokintastrategioiden, rehun koostumusten, rehun valmistuskaavojen tai rehun jalostusmenetelmien avulla;
47. pyytää edistämään ja tehostamaan agroekologiaan perustuvaa tuotantomallia ja siirtymään siihen;
48. korostaa, että ilman yhdenmukaisia ja välittömiä maailmanlaajuisia toimia maailma etenee kohti antibioottien jälkeistä aikakautta, jolla tavalliset infektiot voivat jälleen johtaa kuolemaan.

¹ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4666>

TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	24.4.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 40 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Eric Andrieu, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Jacques Colombier, Michel Dantin, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Esther Herranz García, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Norbert Lins, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Giulia Moi, Ulrike Müller, Maria Noichl, Stanisław Ożóg, Laurențiu Rebege, Bronis Ropé, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Maria Gabriela Zoană, Marco Zullo
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Bas Belder, Franc Bogovič, Jens Gieseke, Karin Kadenbach, Elsi Katainen, Momchil Nekov, Ivari Padar, Tom Vandenkendelaere, Thomas Waitz

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ LAUSUNNON
ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

40	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Elsi Katainen, Ulrike Müller
ECR	Jørn Dohrmann, Zbigniew Kuźmiuk, Stanisław Ożóg, Laurentiu Rebeca
EFDD	Giulia Moi, Marco Zullo
ENF	Jacques Colombier, Philippe Loiseau
GUE/NGL	Matt Carthy, Luke Ming Flanagan, Maria Lidia Senra Rodríguez
PPE	Franc Bogovič, Daniel Buda, Michel Dantin, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Esther Herranz García, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Mairead McGuinness, Czesław Adam Siekierski, Tom Vandenkendelaere
S&D	Eric Andrieu, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Karin Kadenbach, Momchil Nekov, Maria Noichl, Ivari Padar, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Maria Gabriela Zoană
VERTS/ALE	Martin Häusling, Bronis Ropé, Thomas Waitz

0	-
----------	----------

0	0
----------	----------

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää